C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr 4r-4114/25 Judecătoria Edineț, sediul Briceni
4-25026525-03-4r-16092025 Judecător Procopișina Aurelia

D E C I Z I E
În Numele Legii

03 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componenţa sa:
Preşedintele completului: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecând în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 07 august 2025*** emisă în cauza contravențională în privința lui **Rusnac Ion** în comiterea contravenției prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravențional,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 07 februarie 2025, agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei a constatat că *Rusnac Ion, la data de 07.02.2025, ora 09:55, conducînd mijlocul de transport de model Ford Fusion, cu număr de înmatriculare ILBL 337 nu a cedat trecerea legală a pietonului.*

Prin decizia agentului constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord, Reaboi Andrei din data de 07 februarie 2025, Rusnac Ion a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, echivalentul a 1500 (una mie cinci sute) lei.

Rusnac Ion, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, ambele esmie în privința sa la data de 07 februarie 2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 07 august 2025 s-a admis contestația depusă de Rusnac Ion.

S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 07 februarie 2025, emise de agentul constatator din cadrul Direcției patrulare

Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei în privința lui Rusnac Ion prin care utlimul a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei la 04 septembrie 2025 a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 07 august 2025 cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții de respingere a contestației, ca fiind neîntemeiată.

La 10 octombrie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 471 alin. (1) Cod contravențional, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 07 august 2025, respectiv până la data examinării cauzei careva referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibil examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Verificând termenul declarării recursului în raport cu dispoziția art. 468 alin. (1) Cod contravențional, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, va dispune respingerea lui ca fiind tardiv, din următoarele considerente:

În motivarea soluției adoptate Colegiul reține, depunerea tardivă a recursului de către agentul constatator împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 07 august 2025, or acesta a fost depus după expirarea termenului stabilit de lege pentru contestare, fără o motivarea plauzibilă a temeiurilor de fapt al omiterii lui.

În argumentarea concluziei formulate pe caz, Colegiul reține, că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional ce este o normă imperativă, termenul de declarare a recursului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii, excepție, în corespundere cu norma art. 469 alin. (1) Cod contravențional, făcând cazurile când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei și nici la pronunțarea hotărârii, necunoscând despre adoptarea acesteia.

Totodată, dispozițiile art. 463 alin. (1) Cod contravențional stipulează, *că în cel mult 3 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti, copia de pe ea se remite părţilor, care n-au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale şi, la cerere celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar.*

Nici una din aceste împrejurări nu poate fi reținută cazului din speță, or potrivit datelor din dosar, la **11 august 2025**, instanța de fond prin intermediul poștei terestre a remis în adresa agentului constatator copia hotărârii adoptate la 07 august 2025 (*f.d. 29*), fiind recepționată de organul constatator la **15 august 2025** (*f.d. 36*), pe când recursul propriu-zis a fost depus la **04 septembrie 2025** (*f.d. 30*), adică peste termenul legal de contestare.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs relevă că, recurentul/agentul constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei la depunerea cererii de recurs nu a solicitat inclusiv repunerea în termenul legal de contestare a soluției instanței de fond, astfel în lipsa unei solicitării exprese de repunere în termenul legal de contestare prin prisma art. 469 Cod contravențional, instanța de recurs *ex oficiu* nu poate considera depunerea recursului în cadrul termenului legal de contestare, respectiv careva date obiective referitor la imposibilitatea reală de a ataca în termen soluția judecătorească, ce ar permite repunerea termenului de atac, n-au fost anexate la soluționarea lui în recurs.

Urmează a fi reiterat că reglementarea unor termene procedurale limitative este justificată de necesitatea asigurării stabilității și securității raporturilor juridice, precum și de imperativul realizării unei administrări eficiente **și previzibile a actului de justiție**. Termenele procesuale reprezintă un instrument juridic prin care legiuitorul urmărește să prevină tergiversarea procedurilor judiciare și să garanteze caracterul definitiv al hotărârilor judecătorești într-un interval rezonabil.

Asupra aspectelor de același gen, Curtea a statuat că, reclamantul sau avocatul acestuia trebuie să dea dovadă de diligență în vederea obținerii unei copii a deciziei depuse la grefă (Ölmez împotriva Turciei, hotărâre din 01.02.2005). În cazul în care o decizie nu este comunicată, deși dreptul intern stabilește un termen de 3 zile pentru a soluționa astfel de căi de atac, reclamantul nu poate rămâne inactiv pe o perioadă nedeterminată. Acesta are obligația individuală de a face demersuri elementare și de a solicita informații de la autoritățile competente cu privire la soluția pronunțată în apel (Akif Hasanov împotriva Azerbaidjanului, hotărâre din 19.12.2019, pct. 28-33).

În același timp, jurisprudența CEDO presupune faptul că, folosirea termenelor limitative privește asigurarea bunei-administrări a justiţiei şi respectarea, în special, a principiului securităţii juridice. Durata termenului este o chestiune în privinţa căreia statul dispune de o marjă de apreciere. De principiu, instituirea unor termene scurte (e.g. de cinci, de şapte sau de zece zile) pentru formularea unei contestaţii nu ridică, per se, o problemă în baza articolului 6 § 1 din Convenţia Europeană (a se vedea Mamikonyan v. Armenia, 16 martie 2010, § 29; Marc Brauer v. Germania, 1 septembrie 2016, § 36).

În baza celor expuse, instanța de recurs ține a sublinia faptul că, odată ce organul extrajudiciar nu a binevoit de a-și asuma realizarea efectivă în termen legal

a dreptului la acces liber la justiție, incidente în prezenta speță vor fi prevederile art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, dacă pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, în condițiile în care recursul a fost depus după expirarea termenului legal, iar recurentul nu a invocat și nu a demonstrat existența unor motive temeinice pentru depășirea acestuia și nici nu a solicitat repunerea în termen, instanța de recurs este obligată să constate decăderea recurentului din dreptul de a exercita calea de atac.

În consecință, soluția de respingere a recursului ca tardiv se impune ca fiind legală și justificată, instanța fiind împiedicată procedural să analizeze argumentele formulate pe fondul cauzei, întrucât respectarea termenelor procesuale constituie o condiție esențială pentru exercitarea valabilă a căilor de atac.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Direcției de patrulare Nord al INSP al IGP, Reaboi Andrei declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 07 august 2025*** emisă în cauza contravențională în privința lui **Rusnac Ion** în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional, se respinge, ca fiind tardiv.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător **Judecător** **Judecător**